

ТЪРНОВ ГРАД ВЧЕРА, ДНЕС И УТРЕ

Голямото опровержение

Драги читатели,
Пред вас отново е карикатурата на Търновград, която ви показва каква е пак, за да разбереме каква е картина днес. Има ли прогрес? Има ли движение? Ше направим ли опровержение на онези факти, които на времето сме нарисували в черно? Наверно затова не е из лишина една разходка из картина предицина. Ше я обходим водоравно и отвесно и словесно (което ни как не е лесно), ще нанесем ста налите големи промени. Че право да ви кажа, промениха се и хора та, и пейзажа...

Но да си дойдем на картина: Най-горе и вдясно сме поставени на тяло. Навремето, когато из вътрешните работи около кулата се въртеша около нулата и идваша да видят нещо хора гледаха само декора, то днес е друго на "Царе вец" в двора. Книги, както се казва, труд денончен и мощен. Строителите като войни вдигнаха стени те бойни и опасаха с тях хълма околовръст. На Патриаршията зъвнарата скоро ще вдигне кръст. Изобщо всеки трябва да знае, че там не само се копае и бае, а и торти се реставрира, от земята се издига и превърства да се гледа само на книга.

И така за доброто ни предизборно настроение да преминем към следващото опровержение:

Пред години, когато рисувахме картикартина, Търновград разполагаше само с няколко хана, а сега как во стана? Многи нови хотели, мотели, къмпинги и станове, но и тези станаха тесни и не достигат, че гости все повече и повече пристигат. Затова всеки останал без хотел гост нека да погледне от "Стамболов мост" и да види стени бели на царя на българските хотели. Пред завършване е супермодерният, огромен интерхотел "Велико Търново". Не след дълго, за да се трогне сърцето на резерваторката, едва ли ще е необходим китарен звън и никой няма да испи на вън.

Вдясно от хотелските строежи всеки ще забелжи повдигнати на времето проблем: "Докога ще има място паметници само на калем?" Но ето, че и това проточено явление отива към разрешение. След откриване на паметника на Дядото и на Габровски, вече отдалеч се вижда на Патриарха силуeta на фона на Университета. И Иайлоловата фигура напада видяхме вече на макета, стъпила на стремето. Не е да личи значи времето, когато ще видим и Асен и Петра стъпили на постаментите. Тогава ще поднесем на ваятеля комплиментите.

Пак вляво един проблем, хем много болен, хем много важен, решен тогава по начин многоетажен. Проблемът гаражен и нервиранието около паркирането. Но всеки знае и трябва да се признае, че и за неговото решаване много се направи. Всеки прави гаражи. В това обаче трябва да има контрол, защото един прави гаражна порта с черчевета и пердета, друг яира си от тенекета. Един я боядисва червена, друг силно зелена, изобщо гаражни безвкусиици по велико търновските улици. Но думата ни беше, че много е направено да се реши проблемът важен — гаражен. И пак остава нерешен. Но какво да направи съвета, като всичко хукна на колелета. Затова разрешението си остава пак във великолъковски стил — автомобил върху автомобил.

В центъра виждате магарешкия инат на тогавашния ДАТ, че душата ни беше сита от празни обещания за таксита. А сега такава насита и възхита от тези превозни средства вече безброй. Нямаме да имаме покой, ако не кажем и то, че от 1978 година насам е въведен градско обслужване чрез пет метрови колонки.

Малко по-надолу може да се види каква е била някогашната пътническо-транспортна сила, махар и подсилен от бай Димо Файтонджията, тя обираше резила. А сега без бой автобуси във вид на единици, единайсетици, двойки, тройки,

НАЗАД КЪМ НАРИСУВАНОТО

четворки, петици, шестици и други теми подобни. иди ни взоят вече и по терлици. Защото да преско чим и на две крачки до съседа, всеки за автобус гледа.

Дали е потребно да припомним факти от търновската на дребно? Че преди години в дребните си магазини, ако не приемаха истока, бяха в ревизия, а днес ни е необходимо телевизия, да покажем преобразената картина. Затворени като при карантина, а широко са отворени само през последните няколко години осемнадесет нови модерни търговски обекти. Между тях са комплексните сгради за търговия и услуги на улица "Ниш" и в квартал "Чолаковци", магазини за радиоапарати и телевизори, за домашни потреби, за плодове и зеленчуци, супермаркетът в квартал "Трънглиника", Домът за мода и красота, българо-фризийски салони на улица "Васил Левски" и в квартал "Чолаковци" и много други. Реконструирани и модернизиращи, напоследък влязоха в строя и други петнадесет търговски обекти.

Стокооборотът в търговията на дребно през 1978 година достигна 109 985 000 лева и в сравнение с 1975 бележи ръст 117.6 на сто.

Явно, че е наложително да се види какво ново, положително се появило в общественото хранене.

В много новооткрити ресторани, закусвали, спекбарови и други заведения има такова богато разнообразие и изобилие на ядене, че просто човек няма за какво да се занада. Е, за да не е съсем без нищо, ще кажем, че все още няма къде поради мудното обслужване, за да седиш да хапиш или да пием една чашка, чакаш на опашка.

В близост с общественото хранене е и заведението за обществено пие. Тук обаче не можем да бъдем опровергани, че положението не е пак като лани. Докато посвещаваме на трезвността само един месец от годината, виждаме как на долу слизат на предприятията дисциплини.

По-долу от ресторантата виждаме рационализацията на студент-квартирата, избягал на времето от апардамент пет стаен на алчен хазини заради висок наем. Но вече при наличието на прекрасните студентски общежития редки са тези събития.

Над рационализацията се виждат грижите за хигиенизацията. Някои граждани и днес продължават да полагат грижи дни и нощи да видят любовта на поливни площи.

До вчера, десет, малки, крехките, слабите, ги отглеждаха само бабите. А днес общият брой на яслените легла за деца до три години във Велико Търново нарасна от 455 на 700. Не много отдавна две нови, сълънчеви детски ясли с по 120 легла приеха своите питомци. Затова не е далеч денят, когато вместо да се карат бабите ще ги гледат малките, ще се карат другарките. Че всички ще искаат в едната детска градина повече деца да има.

Под решаващите се вече проблеми с подрастващото поколение да видим едновременно стъклните ние. Вижда се как на времето пред Летния театър великолъковните като войни с машини стенобойни за билети боядисани до последни сили в битка сурова, че ще не е ла например Лили Иванова. И с това като че ли се изчерпава то гава най-хубавото в културния живот. Но сега си правиме отвод. Всиче ще търсят билети, кой да те атари, кой да оперети новата тетрална сграда. Друг по филмите си пада и тича в новото кино "Полтава". Остава да кажем и за новите изложби зали... пак едва ли всички културни придобивки ще сме изброяли. Но да видим къде още не сме били:

Долу на Янтра в черните води преди години сме показали проучванията мостове още в проекти на рула хартия, а войните в ръце с бургия току що са започнали решаването на един голям проблем от вчера. Аeto, че днес проблемът е решен.

На Търновград в темелите са пробити тунелите. И бързината минават вече под земята. Няма "бръм", няма "дрън". Великолъковните сънят спокойно сън.

Докато те сляят в чудесно ресавирани къщи в комплекса "Самоводска чаршия", вижте една мартенска сцена с комшия.

Ако вчера и днес беше на мода да е сух водопровод и с часове да чакаме за капката, то утре ще ни хъркне шапката и проблемът ще бъде не откъде вода да се намери, а как да се спира...

След като на времето се оказа, че не е до колене морето на "А" реферето, та се удви в "Б"-ето, ето, че до брега "А" остава метър... и се изплува ли "Етър"?

И така, доброто ни намерение да направим опровержение и да нанесем днес някои поправки в наше картикартина от вчера е към своя край. Но нека всеки да знай, че утешната ни разходка се възстанови се от кораба на Янтра по да зурните талази. И с всяка изминала година ще става все по-изящна нашата картина. Че както се вижда зад баира новият Търновград напира. И слят със стария в едно ще бъде без нито едно тъмно петно. Така в нашия хумористичен кълът черната боя ще стане кът.

До нови срещи!

Благодарим ви за вниманието!

Картикартина навремето изпли са, сега напово описа и се подписа:

Петър БОРСУКОВ